

GOIGS A LLOANÇA DE SANTA MAGDALENA DE BELL-LLOC

ANTIGA ESGLESIA ROMANICA DE SALLENT,
BISBAT DE VIC

Tingueu cura d'aquest pla
gloriosa Magdalena,
de mals de qualsevol mena
vulgueu-nos sempre guardar.

Per Jesús, el vostre amor,
fou d'un lliurament total,
per Ell deixàreu el mal,
festes, gales i esplendor.
Seguíreu Qui ens va salvar
fins a la creu de l'ofrena...

Vos fóreu de les primeres
en veure ressucitat
el bon Déu crucificat
amb tan sàdiques fal·leres.
Vos que tant vàreu plorar
la injustícia i la cadena.

Diu l'antiga tradició
que fóreu a la Camarga
on vau fer amb goig vida amarga
de penitent oració.
El poble que us va escoltar
sentí fort desig d'esmena...

Vostre exemple fou la llum
que il·luminà l'Occident
i que va guiar la gent
vers sentedat i perfum.
A Provença us van alçar
un temple vora l'arena...

Vostra claror va arribar
a Catalunya florida
i protecció de seguida
el poble us va demanar.
En diversos llocs s'alçà
per vos pregària i patena...

Aquí un grup de gent colrada
de terra, de vent i sol, essent damunt del pujol
veié la plana gemada.
- Bell lloc! -varen exclamar,-
per a Santa Magdalena...

Armats d'esperança i fe
el puig varen consagrar
i el redós edificar
moguts per diví alè.
Patrona us va nomenar
tal comunitat serena...

Amb braç ferm, rella i aixada,
el pla fruità al pas dels dies
i en ell superbes masies
aplegaren gent honrada.
Amb la vostra protecció
s'abastà riquesa plena...

El Coll, Sant Ponç, La Masia,
La Coma, Emprius, Terradelles,
Mas de Coves i Olzinelles,
Sala i altres que hi havia.
Cases fortes d'aquest pla
que sempre heu salvat de ghenà...

Si un terratrèmol un dia
la sagrera derrocà,
altre temple us dedicà
la gent d'aquí amb energia.
Ara presidiu el pla
que de vostra llum s'emplena...

A vos, mestre en estimar,
us preguem, oh Magdalena!
De mals de qualsevol mena
vulgueu-nos sempre guardar.

OREMUS

V. Pregueu per nosaltres Santa Maria Magdalena

R. Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

Supliquem Senyor, que ens ajudin les pregàries de la beneventurada Maria Magdalena: accedint a les súpliques de la qual ressucitàreu viu d'entre els morts sin germà Llätzer enterrat de quatre dies. Que viu i regneu.
R. Amén.

Josep Fàbregas

Musica A.Peralba GOIGS Lletra J.Fàbregas
a lloança de Santa Magdalena de Bell-lloc

Tingueu cu-ra d'aquest pla... glo-ri-osa Magda-le-na
de mals de qualsevol me-na vul-queu-nos sem-pre guar-dar (H)

Per Je-sús el vos tre-a-mot fou d'un lliurament to-tal... per Ell deixàreu el
mal festes gales i esplen-dor... se-guí-rem Qui-ens va sal-var fins a
la creu de l'o-fre-na

RIERA

SANTA MAGDALENA DE BELL-LLOC, A SALLENT (1)

La capella de Santa Magdalena de Bell-lloc presideix una planuera de conreus, quasi a l'extrem SO del terme de Sallent, no lluny de la vella sufragània de Sant Ponç. S'hi va pel camí dels masos de les Coves i Martorell, que surt a mà esquerra de la carretera de Manresa a Sallent, prop de la fita del quilòmetre sisè. L'existència de les antigues capelles amb caràcter parroquial o sufragani de Sant Jaume d'Olzinelles, Sant Ponç, Santa Magdalena i Santa Anna de Claret, i més tardanament la de Sant Ramon de Cabrianes, en un reduït espai d'aquest raió del Pla de Bages, indica que fou molt poblat en temps passats, tal com ho demostren les troballes ibèriques, romanes i la necròpolis del Serrat dels Morts i la de les Bruixes. Es tracta d'un lloc planer molt apte per a l'agricultura.

La capella actual es troba a una distància d'uns deu minuts de camí, vers llevant, del mas Martorell. La primitiva capella s'aixecava sobre un petit puig, a tocar el mas, i en resta encara bona part de l'absis i el quadrat dels murs de la seva nau coronant el tossalet en el qual s'endevinen també restes de les velles edificacions que formaven la sagrera o petit nucli de cases posat sota la protecció de la capella.

Hi ha notícies escrites de la capella i de les cases de la seva sagrera, entre elles el mas Bell-lloc des del 1315, per bé que la capella s'hi va erigir al pas del segle XI al XII, a l'època de la forta creixença demogràfica rural, estroncada a mitjans segle XIV. El que resta permet d'identificar-la com un magnífic exemple d'esglesiola romànica amb una bonica finestreta al mig de l'absis, i un bon carrer en els seus murs.

Devia trobar-se en ruïnes o ruïnosa a mitjans segle XVI, quan hi hagué un primer intent, no reeixit, de reedificar-la; finalment els hereus de les masies Martorell i de les Coves, els principals de la seva feligresia, el 1576 concertaren amb els mestres de cases francesos, Pere Tomàs i Antoni Cassany, residents a Sallent, la reedificació de la capella actual.

La nova capella fou edificada en el pla, amb una bona pedra i en dues repeses o amb un canvi de material a una altura determinada, que dona una tonalitat diferent a la part superior. A desgrat de l'època en què es va fer, té la planta i disposició d'un temple romànic, amb la seva nau dividida en tres trams per arcs torals i un absis, si bé l'aparell, disposició i arrebossat indiquen que és una obra tardana i d'imitació.

Pel 1685 se la considerava encara sufragània, però sense fonts baptismals ni cementiri. Tenia, però, missa cada diumenge per altre que hi celebrava un sacerdot de la comunitat de preveres de Sallent. El bisbe Marimon, el 1741, la féu emblanquinar i agençar. Sallent hi venia algunes vegades en processó en ocasió de pregàries per la pluja. El capgirament parroquial i religiós del segle passat li féu perdre el seu antic caràcter de sufragània, i quedà, des d'aleshores, com a simple capella rural, amb un altaret neoclàssic i amb un culte limitat a la festa de la santa i comptades ocasions de devoció.

(1) PLADEVALL Antoni, Fulla Parroquial del 1-6-1975